

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 46/26

Luxemburg, 24 maart 2026

Arrest van het Hof in zaak C-767/23 | [Remling] ¹

Een nationale rechterlijke instantie die in laatste aanleg uitspraak doet, moet altijd motiveren waarom zij weigert een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie

Zelfs indien een dergelijke rechterlijke instantie een beroep mag afwijzen met een verkorte motivering, moet zij in elk geval specifiek en concreet uiteenzetten waarom een van de uitzonderingen op de verwijzingsverplichting van toepassing is

In deze zaak moest het Hof zich erover uitspreken of het Unierecht verenigbaar is met de mogelijkheid die het Nederlandse recht aan een hoogste rechterlijke instantie biedt om een hoger beroep af te wijzen met een verkorte motivering. De Nederlandse wettelijke regeling dient ertoe met het oog op een goede rechtsbedeling de duur van gerechtelijke procedures te verkorten en deze rechterlijke instantie in staat te stellen meer tijd te besteden aan belangrijke zaken. Het Hof wijst op de fundamentele rol van de prejudiciële procedure in het algemeen en van de verwijzingsplicht in het bijzonder voor het gerechtelijke stelsel van de Unie, en herinnert er vervolgens aan dat een hoogste rechterlijke instantie slechts in drie gevallen kan worden vrijgesteld van de verplichting om een prejudiciële vraag te stellen: als de aan de orde gestelde vraag van Unierecht niet relevant is, als de betrokken bepaling van Unierecht al door het Hof is uitgelegd of als die uitlegging zo voor de hand ligt dat daarover redelijkerwijs geen twijfel kan bestaan. Indien een hoogste rechterlijke instantie meent dat een van de drie uitzonderingen zich voordoet, moet zij haar weigering om zich tot het Hof te wenden in alle gevallen motiveren door specifiek en concreet uiteen te zetten waarom er volgens haar geen aanleiding is om prejudiciële vragen aan het Hof te stellen. Die rechterlijke instantie kan daarvoor de motivering van de lagere rechter in het betrokken geding overnemen, mits die heeft uitgelegd waarom de zaak onder een van de drie bovengenoemde uitzonderingsgevallen valt.

Een Marokkaans staatsburger wiens echtgenote en kinderen in Nederland wonen en de Nederlandse nationaliteit hebben, heeft in Nederland een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning die geldig is voor het grondgebied van de Europese Unie. Nadat dit verzoek was afgewezen omdat hij al over een verblijfsvergunning in Spanje beschikte, heeft hij beroep ingesteld bij de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht (Nederland). Nadat dit beroep eveneens was verworpen, heeft hij hoger beroep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State is van oordeel dat het antwoord op de door de Marokkaanse staatsburger opgeworpen vraag over de uitlegging van het Unierecht duidelijk blijkt uit de rechtspraak van het Hof. Daarom is hij niet verplicht prejudiciële vragen te stellen en kan hij het geding met een verkorte motivering afdoen.

Deze mogelijkheid om een zaak met een verkorte motivering af te doen is opgenomen in de Vreemdelingenwet 2000. Zij weerspiegelt het door de Nederlandse wetgever gewenste evenwicht tussen het openstellen van hoger beroep in alle vreemdelingenzaken en de noodzaak om de Raad van State in staat te stellen zich te concentreren op vragen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin moeten worden beantwoord.

In deze context vraagt de Raad van State zich af of hij uitvoerig moet motiveren waarom hij zich niet verplicht acht prejudiciële vragen aan het Hof te stellen. Daarom heeft hij beslist het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing

daarover te verzoeken.

In zijn arrest herinnert het Hof er in de eerste plaats aan dat nationale rechterlijke instanties waarvan de beslissingen niet vatbaar zijn voor hoger beroep, gehouden zijn zich tot het Hof te wenden. Op die verplichting bestaan echter drie uitzonderingen: de opgeworpen vraag van Unierecht is irrelevant, de betrokken regel van Unierecht is al door het Hof uitgelegd, of het antwoord is evident.²

Gelet op de **fundamentele rol van de prejudiciële procedure in de rechtsorde van de Unie** moet een dergelijke rechterlijke instantie, als zij beslist om zich op grond van een van die uitzonderingen niet tot het Hof te wenden, **haar beslissing daarom in alle gevallen onderbouwen en dus specifiek en concreet, aan de hand van de omstandigheden feitelijk en rechtens, de redenen uiteenzetten waarom een van deze drie uitzonderingen van toepassing is.**

Het feit dat een lidstaat een rechterlijke instantie toestaat een verkorte motivering te geven om een goede rechtsbedeling te verzekeren door de duur van gerechtelijke procedures te verkorten maakt daarvoor niet uit. Zelfs in die situatie blijft een hoogste rechterlijke instantie verplicht om **specifiek en concreet uiteen te zetten waarom zij van oordeel is dat zij het Hof niet om een prejudiciële beslissing hoeft te verzoeken.**

Een hoogste rechterlijke instantie kan in verband daarmee de gronden overnemen die door de lagere rechterlijke instantie in het betrokken geding in aanmerking zijn genomen, mits die lagere rechterlijke instantie heeft uiteengezet waarom zij heeft geoordeeld dat de opgeworpen vraag van Unierecht niet relevant was, dat de betrokken bepaling van Unierecht al door het Hof was uitgelegd of dat deze uitlegging zo voor de hand lag dat er redelijkerwijs geen ruimte voor twijfel kon bestaan.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting van het arrest](#) zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Volg ons!

¹ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

² Arresten van 6 oktober 1982, Cilfit, [283/81](#), en 6 oktober 2021, Consorzio Italian Management en Catania Multiservizi, [C-561/19](#) (zie ook [perscommuniqué 175/21](#)).